

Ref. No. 375

82

ફેશનની ફીસીયારી

રૂઢી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ડાહ્યાભાઈ બા. ભરભાઈ પટેલ.

કે. રત્નદિપક કાકરખડ.

• નડાઆ

156

મહાત્મા ગાંધીજીની સ્તુતિ.

(ગાંધી મન ની ગીતો: કા. ભા. રા. - મ. રા.)

સાચો મોર માણસ

ગાંધીજીની સત્ય અને અહિંસાની

અમર ગીતો હિંદુસ્તાનના

સ્વયંભૂત ગાંધીજીના ગીતો

હવેન અમર પ્રેમ-સત્યની

સિદ્ધિના નીક સ્ત્રોત

અમર ગીતોની

પ્રેમ વાક્યાની પ્રભુ અમર કરના

ગાંધી

6232

II

1921

18-6-1921

૨૩૨
 હાલ આપવાનું સુપાત્ર સેધાન ! !
 ગ્રામીણોને જોડી રાખેલું

હિંદુ અનાથ આશ્રમ નડીઆદ.

દરેક જાનનાં દાન લેવાય છે દરેક દાનની પાવતી મળે છે. તમામ હિંદુ જાતીનાં બાળક બચાવાય છે. જુએ મુશ્કેલી આપ્યું હોય તો દાન કરવાના દરેક અંગે ફક્ત નાંહ ને પુત્ર—પાંખડી દાન મોકલી આપણા હિંદુ અનાથ ભાંડુઓને બચાવશો.

આ અનાથાશ્રમ તમામ કોમનાં ૧૧૫ નાનાં મોટાં અને અશક્ત અપંગોનાં વર્ણ વ્યવસ્થા પ્રમાણે પાલણ પોષણ કરે છે. નાનાં બાળકો ત્યજાઓનાં ઉછેરાય છે.

દયા દેવી સ્ત્રી મોકલી રીપોર્ટ મંગાવા લાખો.

મંત્રી. હિંદુ અનાથ આશ્રમ નડીઆદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૩૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ફેશનની ફિશિયારી

વિષય ૮ - ૧૪

કુનીયામાં કપટ કરનાર કોણ છે ?

હવે જુજ નકલ બાકી છે.

વહેલો

તે

પહેલો.

નિહોષ ને આનંદી રમત-

“ રત્નખાજ ”

જ્ઞાન સાથે આનંદ હંમેશાં મેળવેા. કીમત જુજ ફક્ત
દોઢ આનાની ટીકોટ બીજાકુને ઘેર બેઠાં તોઢવીશું.

સ્વરાજ્ય ભઠતનાં મળતાં પુસ્તકો.

ફેશનની શીશીયારી. ભા. ૧. ૨.

૦-૧-૦

સ્વરાજ્ય કીર્તન.

૦-૦-૬

મહાત્મા ગાંધીને ઈંગ્લેન્ડ ખેરીરદરનો અસહકાર ઉપર સંવાદ.

૦-૦-૬

આ ખીઓ છે કે બોલી.

૦-૦-૩

વિદ્યાધિ વલોવાનો સંચો.

૦-૦-૩

સ્નેહધેત્રો શ્રાધ્ધર ભાગ-૨

૦-૧-૬

સુકલતીર્થ મહાત્મા

૦-૧-૦

મોખારીની ફરિયાદ.

૦-૧-૦

કાલ્યાણાદ્ય બાબરબાદ પટેલ.

રત્નધીપક-નવીબા.

જસમાઈનનો
રેડબેકા.

{ સારસા પેરેલા.

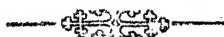
| આયોડાઈડ.

લોહી સુધારનારી સર્વોત્તમ હવા તરીકે પ્રજામાં તે
સુપ્રસિદ્ધ છે. ઘણાં કેળવાયેલાં કુટુંબોમાં તેનો મોટા પ્રમા-
ણમાં આહુ વપરાશ થયાં કરે છે. પ્રમેહ, ચાંદી, વિસ્ફોટક,
કોલ, ખસ, લુખસ, હરજ, ખરજવાં, ગડગુમડ, ચામડીમાં
ચીરા પડવા વિગેરે હરદો ખરાબ લોહીથીજ થાય છે. જ-
સમાઈનનો આ સારસાપેરેલા આ હરદોમાં ઘણુંજ અઠસીર
છે. બીજો કોઈ પણ સારસાપેરેલા બાપરતા પડેલાં આ-
જસમાઈનના સારસાપેરેલાની જરૂર અજમાવેશ લેજો. સ્મિધી
તમે શરીરે વહેલા નિરોગી બનશો અને પૈસે ખુબાર થતા
પણ બચશો. કીંમત ૧ શીશીનો રૂ. ૧૫, વી. પી. થી
રૂ. ૧૫૦૦ ત્રણ શીશી રૂ. ૫) ૬ શીશી રૂ. ૬) = વી.
પી. સાથે.

જસમાઈન એજન્સી—સુ. પા. નાંડઆદ—ગુજરાત.

ફેશનની ફીસીયારી.

કે કળીયુગની કુંચી.

ભાગ ૧ લો.

રાગ (ચૈદા તારો ખુબ છે દાડો.) એ ટેક.

જમાનો તો બદલાયો રે, હજારો કળીયુગ આવ્યો એ ટેક.

હીંદ તણા ઉદયને માટે, અરજ કરે છું આજ—૨

સ્વાર્થાગ્રા મુરખને નહિ ફાવે, સાચે સાચી વાત,

વિચારવંતા વિચાર કરશો—૨ રે. જમાનો ૧

ઉંચ હતા તે નીચ બન્યા કંઈ, નીચ તે ઉંચ મનાય—૨

ધર્મને નામે ધાડજ આવી, પાપને પંથ પજાય,

અંધાપો ધોળે હી આવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૨

જે પ્રેમદા પડદે રહેતારી, તે ધરી લેહી પોશાક—૨

મીસ્તરનો કર બાહી બજારે માહી રહી છે અથાગ

અરે આડો આંકજ આવ્યો—૨ રે. જમાનો ૩

નીતી રીતી સૌ નેવલે સુકી હર અનીતી ચહાય—૨

ફેશન બાઈને ફેટે ફસાયા રંકને મોટા રાય,

તોત્ત ગઈ ટેકપ હવાયો—૨ રે. જમાનો ૪

જેર ને વેર વધ્યાં વસુધામાં, વ્યસન વધ્યાં વિધવિધ-૨
 માંજે અપ્રીય ને દારૂના ખોટા, હોટલમાં જઈ પીધ
 માંડેથી મર્થ શુભાવ્યો-૨ રે જમાનો ૫
 જે નૃપને મૂક ચાંદી સોનાના, પાત્ર તણું નહી પાર-૨
 તે રાજમંદીરમાં જઈ જોતાં, દેખાય ઠારો ઠાર
 લોખંડનો લાટ ભરાયો-૨ રે જમાનો ૬
 મુદત એન પડે નહિ આ વિષુ આયે વાળ્યો દાટ-૨
 રાયથી માંડીને રંક કહાવે, સૈને થયો સનિયાત
 વિલાયતનો વાયરો વાયો-૨ રે જમાનો ૭
 સેન્ટ લવન્ડર લેમ્પથી મોહ્યા, મોટરમાં મથશુલ-૨
 બાઈશીકલને બાઈ વર્ગ છે, આપી મોં માગ્યાં મુલ
 ગળે નેકટાઈ લગાયો-૨ રે જમાનો ૮
 દાતણ આવળનાં બદલાયાં, પ્રસથી મોહું મન-૨
 અંજન મંજનમાં થઈ રંજન, ધુળ કરે છે ધન
 ગણ્યો નવ જાય ગણાયો-૨ રે જમાનો ૯
 ત્રાંબા પિતળનો પારજ આવ્યો, લોખંડ ઘેર ઘેર-૨
 જ્યાં નીરખો ત્યાં ટેબલ ખુરસી, બોલોર ઠેર ઠેર
 મુરોપી ઠાઠ મચાયો-૨ રે જમાનો ૧૦
 દેશનો વેશજ બેશ ન લાગે, વંચુ વિદેશીથી વાલ-૨
 ખુટ પળે પાટલુન ચઢાવી, બન્યાં ગેરાના બાલ
 બળે મેમ સાહેબનો જાયો-૨ રે જમાનો ૧૧

સ્લોકોંગ કોલર કોટ ને જાકીટ, જોઈએ વિલાયતી સ્ટીક-૨
ચાંદલીએ ચરમા તો ચોટયાં, ઠાંસે પાન્ડી કીક
ચીફ્ટનો છે હુડકાયોરે-૨ રે. જમાનો ૧૨

“ બી. એ. બનીને બાઈ બીએ છે, બાઈ થકી ઘરમાંય-૨
બાહર બીહી થકીજ બીએ છે. તે શું ઉકાળે હુય
જનેતા એ શીદ જાયે-૨ રે. જમાનો ૧૩

જાતીબંધન તોડવા માટે, સમાજબંધો બતાવે જોર;
પ્રપંચ જાળ ફેલાવા જતાં, ઉતર્યો તેમનો તોર.
આખર પ્રાયશ્ચિત લેવાયો-૨ રે. જમાનો ૧૪

ઘાનત બગડી પશુપતિની તો વેચવા માંડ્યું દુધ-૨
લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઈ જોઈ પોતાની બુધ.
છાશનો તોટો જણાયો-૨ રે. જમાનો ૧૫

પશુ પતિ પણ મનમાં સમજ્યા કે ધનપતિ કેમ થવાય
રસ્તો સારો દેખાઈ આવ્યો, જો સંચે દુધ વેચાય
પાણી અર્ધે ભાજ સમાયો-૨ રે. જમાનો ૧૬

ફોગટની લક્ષ્મી મેળવવા મન બહુ લલચાય
જેવો ઘાનત તેવી બરકત, એજ પ્રભુનો ન્યાય
ખરે તે નવ પરખાયો-૨ રે. જમાનો ૧૭

સ્વરાજ્ય વાઢીને વિનતી હુમારી દેજો સદ ઉપદેશ
દુધના સંચા બંધ કરાવી. સળંગ કરો આ દેશ
સાચી સેવા એજ જણાવો-૨ રે. જમાનો ૧૮

વક્રીલ વૈદને વેશ્યાઓનું આહુ વધ્યું હતું જોર
 વીત હરે વસુધા પરથી હા, કરે છે શોર ખકોર
 વક્રીલાતો ક્રિષ્ણ ધ કરાવો—૨ રે. જમાનો ૧૬
 શીશ થકી શીખા સટકી તે, હા લટકીજ લેલટ—૨
 નમી નમી નમી શું સુચવે છે ? વિદ્રતામાં ઉડી વાટ
 દેશની દાઝ ન લાગ્યો—૨ રે. જમાનો ૨૦
 બાણી ગણીને સૌ જન ઇચ્છે. નિર્ભજ નોકરી ઉર—૨
 સુર ને નુર ગુમાવી બેઠા, બની ગયા અમુર
 ગુર્જરેશ્વરી ગાત્ર ગળાયો—૨ રે. જમાનો ૨૧
 ધીક: છે ધીક: છે એવા દેશ દ્રોહીને ધીકાર—૨
 ગોરી તણ ઘરની ગુણવંતી બેઠી ગુણીકાથી પ્યાર
 ખરે જર ખુબ ઉઠાવ્યો—૨ રે. જમાનો ૨૨
 ચીની ચલાણાં પ્યાલા રકાળી, ફાનસ ફફડ દીધ—૨
 કુટી જતાં કુટી બદામ નાતો, ફોગટ ફેંકી દીધ
 આંખે નવ બય દેખાયો—૨ રે. જમાનો ૨૩
 વાળાં વીવીધ પ્રકારનાં લાવી, સુક્યું ગભવી મકાન—૨
 ખગડ્યું કે પછી બારજ વાગ્યા, તેનું મળે નહીં બાન
 પૈસા પર પાણી ફીરાયો—૨ રે. જમાનો ૨૪
 એરંડીયું તો અદ્રશ્ય થયું ને, બધાતું ગ્યાસકેટ—૨
 બેહુક આવી ભરાયું ઘરે ઘર, પાકી ઉઠ્યું બ્યાં પેટ
 ખગે ક્યાં બય બધાયો—૨ રે. જમાનો ૨૫

દેશની દોલત હાથ વીંદેશે, એ રીતે ચાલી જાય-૨
તો પણ આંખ ઉઘાડી ન દેખે ક્યેથી દેશોદય થાય
આવી દારાદ્ર ભરાયો-૨ રે. જમાનો ૨૬

ચોળી મટીને પોલકાં પેઠાં, પારસી કેસ-પોસાય-૨
કંથ કદાગરી કાન્તા મળે ના, વર વધુ વશ વરતાય.
એ તે વર કે ? ઘર બયો-૨ રે. જમાનો ૨૭

“છાયલ છીલડી ગયાં છુપાઈ, ગવનથી શુભતાન-૨
ચુડી મટી ચતુરામાં વધ્યું છે, ખંગડી બાઈનું માન
કાને એરીંગ બઝાયો-૨ રે. જમાનો ૨૮

“બારોક વસ્ત્ર વપુએ ધારી નારી હૈયે હુરખાય-૨
અંગ તમામ દેખાઈજ આવે, મુસ જોઈ શરમાય
શુષ્કીકાનો વેશ ભજવ્યો-૨ રે. જમાનો ૩૨

સાંડી તે ઘર માંડી બેઠી, માંડી બાંધી પર પ્યાર-૨
ભક્તાણી થઈ દેવ મંદીરમાં, કરે છે વ્યભીચાર
પત્નીવૃતાનો પારજ આવ્યો-૨ રે. જમાનો ૩૦

પાન ખાઈ પીચકારી મારે, રાખે મુખડુ લાલ-૨
બારોએ બેઠી નારી એ બોલે, બોલે મુખથી બેતાલ
મલાને છેક મુકાયો-૨ રે. જમાનો ૩૧

લાલક ઉમરની લલના કહી વેધવ્યતાને થાય-૨
પુનર્લગ્ન કરવા તેનું શાસ્ત્રની મુઠ્ઠી માગાય
પરે ઠંદેરો પીટાવ્યો-૨ રે. જમાનો ૩૨

બાળા વરસે બારજ કેરી, બાળકીમાંજ લેખાય-૨
જે રમી રાજ થતી ઢીંગલીએ તે ગર્ભવંતી થાય
સારો દી જાય કહાયો—૨ રે. જમાનો ૩૩

પાખડીને પુર પ્રેમથી પુજે સાધુને ચીતમાં ન ચા'ય
ધર્મીને ધામે ધાડજ આવે, પાપી પનોતા થાય
દ્રષ્ટીએ જાય દેખાયો—૨ રે. જમાનો ૩૪

પાખંડ પ્રપંચ વૃદ્ધિ પામ્યા, ચોરી ચાડી જુઠ જાર-૨
સત્ય સરી પાતાળે પેહું, જામી ગયો છે જુગાર
હશે શું હૈવને લાગ્યો—૨ રે. જમાનો ૩૫

પૈસાદારને પ્રેમથી પુજે, પંડિત ના પુજાઈ-૨
હાય ભલે પછી તે પ્રહરવેતા, એવો અરે અન્યાય.
ઠોળીમાં જાય કળાયો—૨ રે. જમાનો ૩૬

પૈસા પડાવા પુત્રીને વેચે, પેખી પળીએલ કંથ-૨
અંગની શક્તિ ભંગ થઈ. જેના ડાચામાં ન મળે દંત
ખોખો કહી જાય ખોલાવ્યો—૨ રે. જમાનો ૩૭

પેપર માસીકમાં વળી છુટી નોટીસ બહુ નીરખાય-૨
વેઠ તણું જાણે વહાણુજ ફાટયું બની લુંટારા હાય
ખરે દેશ લુંટીને ખાયો—૨ રે. જમાનો ૩૮

ભપકાબંધ ભાષણો કરીને લોકોને ફસાવે-૨
લોળા ખીચારા હિંદ વાસીયો, સારી રીતે લોભાવે
ધુતારાને તાલ છે કેવો—૨ રે. જમાનો ૩૯

આડુ અવળું સમજાવીને. દેશ બધો ધુતી ખાય-૨
 એવા ધુતારા દેશમાં ફાટયા, માટે બગો હાય
 નહિ તો દેશ ફાડીને ખાશે-૨ રે, જમાનો ૪૦
 પાંચ દય મિત્રો ઉભા થઈને, કંપની કાઢે છે-૨
 ભાઈ મેનેજર સાળો એજન્ટ કમીશન બનેવીનું આપે છે.
 સુકિતએ શેરો વેચાવે, લોકોને રાખોડી ચોળાવે-૨ રે જમાનો ૪૧
 કરજે નાણું કાઢવા બતાં પુત્ર બને છે આપ-૨
 દેવા પડે જ્યારે દામજ ત્યારે બની ખેસે છે આપ.
 ભુંટે ભાર બોજ ગુમાવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૪૨
 ચાર હતા તે શાહ બન્યા કંઈ શાહ ખીચાર ચાર-૨
 વારજ !! તેની ધાડજ આવી ક્યાં કરવો જઈ શોર
 ખરે ખીજે ખેતને પાયો-૨ રે. જમાનો ૪૩
 નીચ મજ શણગારજ સુંદર, ઘાલી ફરે ઘડીયાળ-૨
 મારગમાં કદી સામા મળે તો, કોણ કરે તે કાળ
 હશે મોટા ઘરનો બચે-૨ રે. જમાનો ૪૪
 મેળા ખેળાનાં જઈ જોતાં, દીલ મારું દુખાય-૨
 ઢંડે ભંગી સામા મળે તો ધકો મારી ધુસી બચ
 તોયે નહિ દુર ખસાયો-૨ રે. જમાનો ૪૫
 દેવ વર્યા જઈને ડુંગરામાં, મઠકે સોડે પી-૨
 રામનું રાજ્ય છતાં ગાડીઓમાં (અંત્યજ) આપે ભીડ
 સુખેથી કંઈ ન કેવાયો-૨ રે. જમાનો ૪૬

કહેવાય ત્યારે ઠાકોર મોટા, પણ ઠાક કીચો દુર—૨
 કન્યા કુળવાનની નહિ લેતાં, જે પુરે પૈસા ભરપુર
 તે પાસે હસ્ત લાંગાવ્યો—૨ રે. જમાનો ૪૭

દેવ દીકા ન ગમે દ્રષ્ટિએ તિરથ પ્રત્યે વેર—૫
 સેલ સપાટે લાઈ સીધાવે લાયક લાંડન શહેર
 વર્ષાદ વીતનો વરલાવ્યો—૨ રે. જમાનો ૪૮

હા સરદાર શુરા દીસે છે લઈ પનાકડું હાથ—૨
 કાબર તેતર હોલા હણીને ફલાવે જગ નાથ
 શુરો નહિ સિંહ મરાયો—૨ રે. જમાનો ૪૯

પુરૂષમાંથી ઘટયું પુરૂષાતન જામ્યું ત્રીયાનું રાજ—૨
 બાઈ બિલાડી ને લાઈજ ઉઠેર એવું બન્યું છે આજ
 પુરો બાળલગ્ન ભરાયો—૨ રે. જમાનો ૫૦

બેસી ગયાં ડાચાં છુટીયાનાં શ્વેત થયા શીર કેશ—૨
 તોય રહ્યો વળગી વ્યલિયારે, મુળ પર ચોપડી મેશ
 કામી કામથી ન ધરાયો—૨ રે. જમાનો ૫૧

માત પીતા થઈ પાળક પોતે, બાળકને દઈ બોધ—
 પેટ નીમીતે પાપ કરાવે, કરી કારમો ક્રોધ
 ઠહું શું ન જાય કથાયો—૨ રે. જમાનો ૫૨

વાળ પરાયા થાય બલે પણ, લે અસમાન મકાન—૨
 પાળક બાળકનો થઈ પોતે, ઘાલી એવું ધમશાન
 વેવામાં હાય દુખાવ્યો—૨ રે. જમાનો ૫૩

કોણ કવિને ભાવ પુછે છે, ભાંડ લવવા ચાંચ ર
 આવ ખુશી નાચકાને નચાવી, વીત તેમાં વપરાય
 કોવીદને કંઈ ન અપાયો—૨ રે. જમનો ૫૪

ઉત્તમ સાક્ષરના કરતાં પણ, પુસ્તક ના પોસાય-
 નાટકમાં નાણું બહુ ખરચે, ચીથરડાં ચીત થાય
 સાહિત્યને ના શરણાર્થી—૨ રે. જમનો ૫૫

પાળી પોષી મોટા કીધા; પુત્રો ઝાઝા લડાવી લાડ-
 વૃદ્ધ પણે લાકડી લઈ રહે, ભાંગે પીતાના હાડ
 વળ્યો નવ જાય વળાવ્યો ૨ રે. જમનો ૫૬

નાટક સરકસ ને સીને નાના, ખેલ વધ્યા વિધ વિધ-૨
 વીત હરી વસુધા પરધી હા, જોને બીજારી કીધ
 ખરો કુછંદ લગાયો—૨ રે. જમનો ૫૭

શહેરમાં હોટલ ગામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાય-૨
 વર્ણ બહારે આવી ભરાઈ, આ ને બીસકુટ ખાય
 અભક્ષા બક્ષ ઉગરો—૨ રે. જમનો ૫૮

પાણી પવિત્ર ગણે ન ભુદેવે, ગામ ગમાતરે જાય-૨
 પણ ભણ્યાં જોયાની દુકાનેથી ખાંતે લઈને જાય
 અનાચાર આવી ભરાયો—૨ રે. જમનો ૫૯

જો થકી ઉત્તમ દોજ કહાવે, પણ થઈ ખેડ નીચ-
 લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઈ કરતા પ્રપંચી પેચ
 ના જાય ગમાયો—૨ રે. જમનો ૬૦

વિષેા તો વળી છેક વઠયા જેથી ઘરોઘર અથડાય-૨

અદ્યજ્ઞાન જાણે નહિ તો, કયાંથી તે પોષાય

પાયો મુળમાંથી ખવારો-૨ રે.

જમાનો ૬૧

આવે તો વળી બે સ્ત્રી રાણી થયે રાણી ચાર-

ખાખી તો ખોળતાજ ફરે છે, ચાણી મદતની છાર

લંગોરે લેજ લજાવ્યો-૧ રે.

જમાનો ૬૨

નારી ગઈ સ્વધામ સીધાવી, સંપત્તિ પામી નાશ-૨

કે ભાઈ પોતે મુઠ મુઠામી, બેઠા લઈ સન્યાસ

ગૃહસ્થોને પાય પડાયો-૨ રે.

જમાનો ૬૩

કોઈ જમાત લઈ રખડે છે રાણી રાજેશ્વરી ઠાડ-૨

સિદ્ધ ને સાધક બેશ બનીને, વાળ્યો ગામ ઢાટ

મલીઢા માલ ઉડાવ્યો-૨ રે.

જમાનો ૬૪

આચારનો નથી અંશજ જેમાં, જાણે ન શાસ્ત્રોનો લેહ-૨

થાય તેની ગણુત્રી સાતિમાં, અંતર પામે ખેદ

સાધુ શેઠ માંચ ગણુયો-૨ રે.

જમાનો ૬૫

પાખંડી દલી બની બેઠા, સાચા સંત મહંત-૨

તેમણે તો ડખાપંચક કીધું, કાઢીને કલ્પિત પંથ

સારા જગને ભરમાવ્યો-૨ રે.

જમાનો ૬૬

આજ ગુરુ એવા અવલોકી શકે સમાધી ન શોક-

પણ ધુની પંથન શિષ્યનું લેતાં પાકી મુઠાવે પોક

નામ ધરાવ્યો-૨ રે.

જ

૬૭

અધ ગુરુને શિષ્યજી બહિરો, એવું બન્યું છે આજ-૨

તેમ છતાં બની સિદ્ધના બેટા, ખાલી કરે પતરાજ;

દેખી મમ દીલ દુખાયો-૨ રે.

જમાનો ૧૮

ભારત ભાગવત કે સમાયણ, રૂઢી રીતે વંચાય-૨

ત્યાં જઈ સાંભળતાં ઉંઘ આવે, મારે ગપાટા ગામમાં

સારી શત જાય જગાયો-૨ રે.

જમાનો ૬

ચાર ઘડી ચીત ઠારવા માટે, દેવ મંદીર ગણાય-૨

ત્યાં પણ રંગીત પારણાં જુલે, દેખું ઘોડા ને ગાય

ભોં ભોં શબ્દ જાય મુણાયો-૨ રે.

જમાનો ૭૦

ઘટી ગયો કસ ભૂગોળમાંથી, ઘટ્યો સંખંધીનો સ્નેહ-૨

વળી સ્વાદ ઘટ્યો વ્રતમાંથી પ્રેરખર ઉતરે આછા મે

દગાથી દોસ્ત મરાયો-૨ રે.

જમાનો ૭૧

કોઈ તણા મનમાં નવ દેખું, અંશ દયાનો લગાર-૨

જ્યાં ને ત્યાં હું નજરે નિહાળું, તામશનો ભંડાર

ખરે કંઈ આવી ભરાયો-૨ રે.

જમાનો ૭૨

કેતાં આ રસના પડે તુટી, આપ્યો આંડો આંક-૨

કેલી કરે કાકી/ભત્રીજો ટાંકુ અસત્ય ન ટાંક

ખાંધા છપાયો-૨ રે.

જમાનો ૭૩

જેમાં ચીતાય-૨

ધર

જે ગુજરાત વિશેજ હવી હા, લક્ષ્મીની લીલા છે
ત્યાં ભટકે છે લીખારીનાં ટોળાં, આવીને ઘેર-ઘેર
ઉઘાડો અંગ દીખાયો-૨ રે. જમા

ભાગ્ય લલા કે ભારતમાંહી, પાકે અફીણ કપાસ-
ત્રીજી તંબાકુએ રંગ રાખ્યો, નહિ તે થા નીરા
તથાપી ના સમજાયો-૨ રે. જમા

ચેતો ચેતો ચીતમાં નરનારી, બાજી હજી છે હાથ-
દેશની દોલત દેશમાં રે'વા, હુન્નરથી ભીડી બાથ
કરો ઉમ્મતિના ઉપાયો-૨ રે. જમા

વક્તુ મુગ ખવાયજ આવે, તો તે રહે શું ટટાર-૨
તેમ વિદેશી માહ ટળ્યો નેથી ત્યાં લખી યાચો ખુવાર.
સ્વદેશીએ રાસડો ગાયો--૨ રે. જમાનો

